

KOLEKTIVNI UGOVORI

1780

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE, zastupana po Marinu Piletiću, ministru rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike (u daljnjem tekstu: Vlada RH)

i

HRVATSKI STRUKOVNI SINDIKAT MEDICINSKIH SESTARA – MEDICINSKIH TEHNIČARA, zastupan po Anici Prašnjak, predsjednici Glavnog vijeća,

SINDIKAT HRVATSKIH UČITELJA, zastupan po Sanji Šprem, predsjednici,

NEZAVISNI SINDIKAT ZNANOSTI I VISOKOG OBRAZOVANJA, zastupan po prof. dr. sc. Predragu Markoviću, predsjedniku Velikog vijeća,

HRVATSKI SINDIKAT DJELATNIKA U KULTURI, zastupan po Domagoju Rebiću, glavnom tajniku,

NEZAVISNI SINDIKAT ZAPOSLENIH U HRVATSKOM ZDRAVSTVENOM OSIGURANJU, zastupan po Antunu Guljašu, predsjedniku,

SAMOSTALNI SINDIKAT ZDRAVSTVA I SOCIJALNE SKRBI HRVATSKE, zastupan po Stjepanu Topolnjaku, predsjedniku,

NEZAVISNI SINDIKAT ZAPOSLENIH U SREDNJIM ŠKOLAMA HRVATSKE, zastupan po Nadi Lovrić, predsjednici,

SINDIKAT ZAPOSLENIKA U DJELATNOSTI SOCIJALNE SKRBI HRVATSKE, zastupan po Jadranki Dimić, predsjednici,

HRVATSKI LIJEČNIČKI SINDIKAT, zastupan po mr. sc. Renati Čulinović-Čaić, dr. med., predsjednici,

SINDIKAT KLINIČKOG BOLNIČKOG CENTRA ZAGREB, zastupan po Tanji Leontić, predsjednici

25. listopada 2023. godine

zaključili su

DODATAK III. TEMELJNOM KOLEKTIVNOM UGOVORU ZA SLUŽBENIKE I NAMJEŠTENIKE U JAVNIM SLUŽBAMA

Članak 1.

Ovim Dodatkom III. Temeljnomo kolektivnom ugovoru za službenike i namještenike u javnim službama (u daljnjem tekstu: Dodatak III. Temeljnomo kolektivnom ugovoru) mijenja se i dopunjuje Temeljni kolektivni ugovor za službenike i namještenike u javnim službama («Narodne novine», br. 56/22, 127/22 i 58/23 – u daljnjem tekstu: Temeljni kolektivni ugovor) te se uređuju materijalna prava službenika i namještenika u javnim službama.

Članak 2.

1. Osnovica za izračun plaće službenika i namještenika u javnim službama iz članka 49. Temelnog kolektivnog ugovora, u 2023. i 2024. godini će iznositi 947,18 eura bruto.

2. Osnovica iz stavka 1. ovoga članka se primjenjuje počevši s plaćom za mjesec listopad 2023. godine, koja se isplaćuje u mjesecu studenom 2023. godine.

3. Uzimajući u obzir da je u postupku donošenje novih propisa kojima se uređuju plaće u državnoj službi i javnim službama, i to Zakon o plaćama u državnoj službi i javnim službama te dvije uredbe kojima se utvrđuju nazivi radnih mjesta, uvjeti za raspored, klasifikacija radnih mjesta i pripadajući platni razred te koeficijenti za obračun plaće u državnoj službi i javnim službama, ugovorne strane se obvezuju da će u slučaju da navedeni propisi ne stupe na snagu do 1. ožujka 2024. godine, odmah pristupiti pregovorima o visini osnovice za izračun plaće u 2024. godini.

Članak 3.

Nagrada za božićne blagdane iz članka 69. Temelnog kolektivnog ugovora, za 2023. godinu iznosi 300,00 eura.

Članak 4.

Regres iz članka 58. Temelnog kolektivnog ugovora, za 2024. godinu iznosi 300,00 eura.

Članak 5.

U članku 37. iza stavka 7. dodaje se stavak 8. koji glasi:

»8. Pod naknadom plaće iz stavka 7. ovoga članka, podrazumijeva se naknada plaće isplaćena za vrijeme bolovanja, odnosno ona naknada plaće čiji je iznos manji od visine naknade plaće koju bi zaposlenik ostvario da je radio u redovnom radnom vremenu.«.

Dosadašnji stavci 8. i 9. postaju stavci 9. i 10.

U stavku 9. koji je postao stavak 10., riječi: »iz stavka 8. ovoga članka«, zamjenjuju se riječima: »iz stavka 9. ovoga članka«.

Članak 6.

U članku 43. stavku 1. iza točke 11. dodaje se točka 12. koja glasi:

» – odsutnosti s posla kada je zbog osobito važnog i hitnog obiteljskog razloga uzrokovanog bolešću ili nesretnim slučajem prijeko potrebna njegova trenutna nazočnost – ukupno 3 radna dana tijekom jedne kalendarske godine.«.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

» 2. Zaposlenik ima pravo na plaćeni dopust za svaki smrtni slučaj iz stavka 1. točke 3. i 4. ovoga članka, za svako darivanje krvi iz stavka 1. točke 11. ovoga članka te za svaki slučaj odsutnosti s posla iz stavka 1. točke 12. ovoga članka, neovisno o broju dana koje je tijekom iste kalendarske godine iskoristio po drugim osnovama.«.

Stavak 8. mijenja se i glasi:

»8. Pod darivanjem krvi iz stavka 1. točke 11. ovoga članka smatra se i darivanje krvnog sastojka za pripremu krvnog pripravka namijenjenog za transfuzijsko liječenje, koje se provodi prema pozivu koji je ovlaštena ustanova, u skladu s posebnim propisom, uputila osobno davatelju krvi.«.

Članak 7.

Iza članka 44. dodaje se naslov i članak 44.a koji glasi:

»Dopust za pružanje osobne skrbi

Članak 44.a

1. Zaposlenik ima pravo na neplaćeni dopust u ukupnom trajanju od 5 radnih dana godišnje za pružanje osobne skrbi.
2. Pod pružanjem osobne skrbi smatra se skrb koju zaposlenik pruža članu uže obitelji ili osobi koja živi u istom kućanstvu i koja joj je potrebna zbog ozbiljnog zdravstvenog razloga.
3. Pod istim kućanstvom smatra se zajednica osoba određena propisom kojim se uređuje socijalna skrb.
4. Poslodavac može, u svrhu odobravanja prava na dopust za pružanje osobne skrbi, zatražiti od zaposlenika dokaz o postojanju ozbiljnog zdravstvenog razloga osobe iz stavka 2. ovoga članka.
5. Tijekom razdoblja korištenja prava na pružanje osobne skrbi, poslodavac ne smije zaposlenika koji se koristi tim pravom objavit iz obveznih osiguranja prema propisima o obveznim osiguranjima.«.

Članak 8.

Iza članka 46. dodaje se naslov i članak 46.a koji glasi:

»Vremensko važenje pisanog upozorenja na obvezu iz radnog odnosa

Članak 46.a

Pisano upozorenje poslodavca prije redovitog otkazivanja ugovora o radu uvjetovanog ponašanjem zaposlenika briše se iz evidencije nakon tri godine od dana njegovog uručenja zaposleniku te se istekom toga razdoblja smatra kao da takvog upozorenja nije bilo.«.

Članak 9.

U članku 52. stavak 2. mijenja se i glasi:

»2. Osnovna plaća zaposlenika uvećat će se za 5 % ako zaposlenik ima završen sveučilišni specijalistički studij (spec. i univ. spec. – razina VII.2. Hrvatskog klasifikacijskog okvira ili završen poslijediplomski stručni studij koji se izvodi na sveučilištu – kratica mr. uz naznaku struke – predbolonjski studiji), 8 % ako zaposlenik ima znanstveni stupanj magistra znanosti, odnosno za 15 % ako zaposlenik ima znanstveni stupanj doktora znanosti, neovisno o tome je li poslijediplomski specijalistički studij, magisterij, odnosno doktorat znanosti u funkciji radnog mjesta ili nije.«.

Članak 10.

Članak 57. mijenja se i glasi:

»1. Ako je zaposlenik odsutan s rada zbog bolovanja do 42 dana, neovisno o vrsti bolovanja, pripada mu naknada plaće u visini 85 % njegove plaće kao da je radio u redovnom radnom vremenu ili u visini 85 % njegove prosječne mjesečne plaće ostvarene u tri mjeseca neposredno prije mjeseca u kojemu je započeto bolovanje (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad), ako je to povoljnije za zaposlenika.

2. Iznimno, naknada plaće u visini 100 % iznosa njegove prosječne mjesečne plaće ostvarene u tri mjeseca neposredno prije mjeseca u kojemu je započeto bolovanje pripada zaposleniku kada je na bolovanju zbog profesionalne bolesti ili ozljede na radu, i to za vrijeme trajanja bolovanja zbog profesionalne bolesti ili ozljede na radu.

3. Ako je u tri mjeseca koja prethode mjesecu u kojemu je započeto bolovanje zaposlenik za dio razdoblja ili za cijelo razdoblje ostvario pravo na naknadu plaće, tada mu se za to vrijeme obračunava naknada plaće u visini kao da je radio u redovnom radnom vremenu i kao takva uračunava u prosjek iz stavka 1. i 2. ovoga članka.

4. Ako je posebnim propisima pravo na naknadu plaće iz ovoga članka uređeno na povoljniji način, na zaposlenika će se primijeniti to povoljnije pravo.«.

Članak 11.

Iza članka 57. dodaje se naslov i članak 57.a koji glasi:

»Naknada za vrijeme prekida rada zbog izvanrednih okolnosti

Članak 57.a

Za vrijeme prekida rada do kojeg je došlo u slučaju nastanka izvanrednih okolnosti nastalih uslijed epidemije, bolesti, potresa, poplave, ekološkog incidenta i sličnih pojava, zaposlenik ima pravo na naknadu plaće u visini njegove prosječne plaće ostvarene u tri mjeseca neposredno prije mjeseca u kojemu je nastala izvanredna okolnost (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad) ili u visini kao da je radio u redovnom radnom vremenu, ovisno o tome što je za zaposlenika povoljnije.«.

Članak 12.

U članku 61. stavku 1. točka 2. mijenja se i glasi:

» – nastanka invalidnosti zaposlenika, malodobne djece, supružnika, izvanbračnog druga ili životnog partnera zaposlenika – u visini jedne proračunske osnovice, koja se s osnova nastanka invalidnosti isplaćuje jednokratno.«.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

»2. Nastanak invalidnosti zaposlenika, supružnika, izvanbračnog druga, životnog partnera i malodobnog djeteta utvrđuje se dostavom konačnog rješenja nadležnog tijela sukladno posebnim propisima.«.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

»3. Pojam invalidnosti zaposlenika, supružnika, izvanbračnog druga, odnosno životnog partnera zaposlenika veže se isključivo uz smanjenje radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnost, djelomični ili potpuni gubitak radne sposobnosti.«.

Stavak 5. mijenja se i glasi:

»5. Radi pokrića troškova liječenja, odnosno pokrića troškova prilikom nabave medicinskih pomagala, odnosno lijekova, koja su prema preporuci nadležnog liječnika specijaliste iz sustava javnog zdravstva, po pravilima medicinske struke prijeko potrebni i nenadomjestivi za zaposlenika, malodobno dijete, punoljetno dijete kojem je rješenjem nadležnog tijela utvrđena potpuna i trajna nesposobnost za samostalni život i rad sukladno posebnim propisima, supružnika, izvanbračnog druga ili životnog partnera, a pokriće troškova nije odobreno (u cijelosti ili djelomično) od strane Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje temeljem obveznog i dopunskog zdravstvenog osiguranja, zaposleniku se nadoknađuje trošak u visini plaćenog iznosa, a najviše do iznosa jedne proračunske osnovice, jednom godišnje.«.

Članak 13.

Iza članka 66. dodaje se naslov i članak 66.a koji glasi:

»Naknada troškova u slučaju rada na izdvojenom mjestu rada

Članak 66.a

1. Zaposlenik ima pravo na naknadu troškova nastalih zbog obavljanja posla na izdvojenom mjestu rada, po danu, u iznosu koji je neoporeziv u skladu s posebnim propisom o porezu na dohodak, ako je takav rad ugovoren kao stalan ili kada razdoblje rada tijekom jednog kalendarskog mjeseca traje duže od sedam radnih dana.

2. Naknada iz stavka 1. ovoga članka zaposleniku se isplaćuje najkasnije s isplatom plaće koja se zaposleniku isplaćuje za prethodni mjesec.

3. Ako je rad od kuće iz stavka 1. ovoga članka dogovoren ili ugovoren na zahtjev poslodavca, zaposlenik ima pravo na naknadu troškova nastalih zbog obavljanja posla na izdvojenom mjestu rada za čitavo razdoblje takvoga rada.

4. Ako je rad od kuće iz stavka 1. ovoga članka ugovoren na pisani zahtjev zaposlenika, zaposlenik i poslodavac se mogu pisanim putem dogovoriti da zaposlenik ne ostvaruje pravo na naknadu troškova u slučaju rada na izdvojenom mjestu rada.«.

Članak 14.

Iza članka 69. dodaje se naslov i članak 69.a koji glasi:

»Nagrada za uskršnje blagdane

Članak 69.a

1. Zaposlenicima u javnim službama pripada pravo na isplatu godišnje nagrade za uskršnje blagdane, u punom iznosu, neovisno rade li u punom ili nepunom radnom vremenu, a zaposlenici koji u nepunom radnom vremenu rade kod dva ili više poslodavaca, ostvaruju isplatu godišnje nagrade za uskršnje blagdane kod jednog poslodavca.

2. Pravo na godišnju nagradu za uskršnje blagdane pripada svim zaposlenicima koji su na Uskrs po Gregorijanskom kalendaru u radnom odnosu kod poslodavca, osim zaposlenicima kojima na taj dan prava i obveze iz rada ili u svezi s radom miruju.

3. Godišnja nagrada za uskršnje blagdane za 2024. godinu iznosi 100,00 eura.

4. O visini godišnje nagrade za uskršnje blagdane, Vlada RH i sindikati javnih službi pregovarati će svake godine prije donošenja Državnog proračuna Republike Hrvatske za sljedeću godinu, s time da ako se dogovor ne postigne, godišnja nagrada za uskršnje blagdane iznosi najmanje onoliko koliko je bila zadnja isplata te nagrade u visini koja proizlazi temeljem ugovora između Vlade RH i sindikata.«.

Članak 15.

Članak 82. mijenja se i glasi:

»1. U slučaju neželjenog ponašanja iz članka 80. i 81. ovoga Ugovora, zaposlenik u javnim službama može se obratiti nadređenom voditelju, sindikalnom povjereniku ili osobama ovlaštenima od poslodavca za primanje i rješavanje pritužbi vezanih za zaštitu dostojanstva (povjerljivom savjetniku).

2. Poslodavac koji zapošljava najmanje 20 zaposlenika, dužan je, uz prethodnu pisanu suglasnost osobe za koju predlaže imenovanje, imenovati jednu osobu, a poslodavac koji zapošljava više od 75 zaposlenika dužan je imenovati dvije osobe različitog spola koje su osim njega ovlaštene primiti i rješavati pritužbe vezane za zaštitu dostojanstva zaposlenika.

3. Ovlaštene osobe iz stavka 1. i 2. ovoga članka imenuje čelnik ustanove na razini ustanove s više od 20 zaposlenih, odnosno na razini dislocirane ustrojstvene jedinice ustanove koja ima više od 20 zaposlenih.

4. U ustrojstvenim jedinicama s manje od 20 zaposlenih poslove ovlaštene osobe obavljat će imenovana ovlaštena osoba hijerarhijski više ustrojstvene jedinice.

5. Za ustanove s manje od 20 zaposlenih čelnik ustanove imenovat će posebnu ovlaštenu osobu na razini ustanove.

6. Osobe iz stavka 1. i 2. ovog članka imenuju se uz prethodno pribavljenu suglasnost sindikata potpisnika ako imaju članove zaposlene u ustanovi u kojoj se on imenuje.

7. Čelnik ustanove i sindikalni povjerenik dužni su o svakoj pritužbi o povredi dostojanstva zaposlenika obavijestiti ovlaštene osobe od poslodavca.«.

Članak 16.

Članak 93. mijenja se i glasi:

»Iznosi materijalnih prava iz članaka 46., 58., 59., 60., 61., 62., 63., 65., 66.a, 67., 68., 69., 69.a i 72. ovoga Ugovora ugovoreni su u neto iznosima.«.

Članak 17.

U članku 96. stavak 1. mijenja se i glasi:

»1. Materijalna prava iz članaka 58., 59., 60., 61., 62., 63., 65., 66.a, 67., 68., 69., 69.a i 72. ovoga Ugovora ne mogu biti predmet uređenja granskih kolektivnih ugovora.«.

Članak 18.

Ovaj Dodatak III. Temeljnomo kolektivnom ugovoru primjenjuje se danom potpisa.

Članak 19.

Ovaj Dodatak III. Temeljnomo kolektivnom ugovoru sastavljen je u 15 izvornih primjeraka, od kojih svakom sindikatu pripada po jedan primjerak, a Vladi četiri primjerka.

ZA VLADU REPUBLIKE
HRVATSKE
Ministar
rada, mirovinskoga
sustava, obitelji i
socijalne politike
Marin Piletić, v. r.

Hrvatski strukovni sindikat medicinskih
sestara – medicinskih tehničara
Predsjednica Glavnog vijeća
Anica Prašnjak, v. r.
Sindikat hrvatskih učitelja
Predsjednica
Sanja Šprem, v. r.
Nezavisni sindikat znanosti i visokog obrazovanja
Predsjednik Velikog vijeća
prof. dr. sc. Predrag Marković, v. r.
Hrvatski sindikat djelatnika u kulturi
Glavni tajnik
Domagoj Rebić, v. r.
Nezavisni sindikat zaposlenih u
hrvatskom zdravstvenom osiguranju
Predsjednik
Antun Guljaš, v. r.
Samostalni sindikat zdravstva i
socijalne skrbi Hrvatske
Predsjednik
Stjepan Topolnjak, v. r.
Nezavisni sindikat zaposlenih u
srednjim školama Hrvatske
Predsjednica
Nada Lovrić, v. r.
Sindikat zaposlenika u djelatnosti
socijalne skrbi Hrvatske
Predsjednica
Jadranka Dimić, v. r.
Hrvatski liječnički sindikat
Predsjednica
mr. sc. Renata Čulinović-Čaić, dr. med., v. r.
Sindikat Kliničkog bolničkog centra Zagreb
Predsjednica
Tanja Leontić, v. r.